

Изглежда, че млъкото не му харесваше. Водата пиеше съ по-голяма охота и от- после азъ му давахъ да си пие вода и самъ въ едно капаче отъ боя за обувки.

Но единъ день азъ потърсихъ костенурчето, което често се мушваше нѣкжде въ градината и какво бѣше очудването ми, когато го забелязахъ, че пасе една тревица. Отваряше си устата и съ остритѣ си и твърди устни отхапваше бързо листенцата и ги гълташе.

Радостъта ми нѣмаше край! Нѣмаше защо вече да се безпокоя за костенурчето — то само се погрижи за себе си.

Отъ тоя день устнитѣ му винаги бѣха зелени, което показваше, че бѣше яло трева. Азъ му давахъ само вода. Така костенурчето си заживѣ у насъ и стана едно отъ любимитѣ ни другарчета.

Най-обичамъ да го дия изъ градината. То се скрива нѣкжде, а ние съ братчето ми обикаляме и търсиме въ цѣлата градина, додето го намѣримъ.

Това не е толкова лесно. Нѣкога ние съвсемъ не можемъ да го намѣриме и, когато почнемъ вече да се безпокоимъ да не би да е преминало по нѣкакъвъ начинъ високата ограда, изведнажъ го видимъ нѣкжде предъ себе си — сгушило се между тревата и, благодарение цвѣта на кжщичката си станало незабележимо.

А сега, когато пиша това, то важно, важно се разхожда по масата, разглежда всичко съ живитѣ си очички и души съ дветѣ дупчици, които се намиратъ на горната му устна и му служатъ, изглежда, за носъ.

То е толкова малко сега, че азъ не мога да разбера кога ще порасте и ще стане такава голяма костенурка, като голяма тенджерка, каквито съмъ виждала въ зоологическата градина!

Колко ли години ще трѣбва да се изминатъ до тогава?

Ценко Цвѣтановъ

ГАТАНКА

Роденъ братъ и три сестрици,
не познали бащинъ домъ,
въ пжть далеченъ скитатъ, скитатъ,
като птиче безъ гнѣздо.

Първа гдето пжтемъ мине —
хубавицата сестра,
съ прелести неизброими
кичи хълми и поля.

Ала бързо, пакъ въ раздѣла,
като броница въ свѣтътъ,
мили братецъ не видѣла —
тръгва тя по своя пжть.

И напразно братъжъ роденъ
носи щедри дарове:
круши, ябълки и грозде —
сладки, сочни плодове.

Тжжна третата сестрица
рони сълзи отъ листа,
хладни вихри я отвлечатъ
самъ самичка по свѣта.

Изъ самотнитѣ полета
иде сетнята сестра:
хали кжсатъ ѝ сърдцето
по сестрици и по братъ.

Христина Стоянова